

[Statsministeren.]

i konkurrencen på lige fod med andre landes erhvervsliv inden for fællesmarkedet, dér må vi nu indstille os på at skulle konkurrere trods ulige vilkår; det vil sige under forhold, hvor dansk eksport skal overvinde større vanskeligheder og højere toldsatser for at nå frem til europæiske efterspørgere i fællesmarkedet end dette markeds egne producenter.

Konklusionen må blive, at det, der er sket, bidrager til at forøge vore almindelige økonomiske vanskeligheder og således øger nødvendigheden af tilbageholdenhed i den økonomiske politik.

Det er ikke hensigten ved denne lejlighed at lægge op til en drøftelse af disse økonomiske problemer og den nødvendige løsning. Men det må være rigtigt at pege på, at vore vanskeligheder nu er forøget. Den stabilisering, som regeringen sigter mod gennem den helhedsløsning, der tilstræbes, er blevet endnu mere nødvendig. Den aftale, der ved juniforliget blev indgået mellem de fire partier om, at skattelettelsesforslaget skulle optages til en ny forhandling mellem de fire partier i lyset af den økonomiske situation, herunder bl. a. valutastillingen, har fået forøget vægt.

Betegnelsen „jordskælvsklausulen“ stammer ikke fra regeringen, og jeg har aldrig syntes om den. Vi må imidlertid tage med i vore overvejelser og i de forhandlinger, der vil blive nødvendige, at vore vanskeligheder er skærpet, og at de formindskede valuta-reserver sammen med eksportforhindringer begrænser vor bevægelsesfrihed i den økonomiske politik, og at dette må tages med i betragtning, når en forsvarlig skatte- og finanspolitik skal fastlægges.

Regeringen har allerede givet udtryk for, at der ikke i den foreliggende situation kan blive tale om at føre forhandlinger om isoleret dansk tilknytning til fællesmarkedet uden England — eller om på det foreliggende grundlag at indlede forhandlinger om dansk associering.

Jeg går ud fra, at dette standpunkt i

denne situation vil samle et meget stort flertal i det danske folketing.

Jeg skal i denne forbindelse give nogle oplysninger om de samtaler, jeg under min rejse til Paris og London har ført med de ledende statsmænd i disse lande.

Jeg blev modtaget af præsident de Gaulle lørdag den 26. januar og havde en samtale på ca. en times varighed med præsidenten. Jeg fandt det naturligt her at understrege de vanskeligheder, der ville opstå for Danmarks eksport til Tyskland, såfremt forhandlingerne i Bruxelles brød sammen. Denne eksport omfattede varer, som Danmark eksporterede i direkte konkurrence med Frankrig, og det kunne derfor eventuelt blive nødvendigt at appellere til fransk forståelse i handelspolitikken. Vedrørende spørgsmålet om, hvad Danmark ville gøre, hvis forhandlingerne brød sammen, henviste jeg til Danmarks fundamentale — politiske såvel som økonomiske — interesse i et forenet Europa, der også omfattede Storbritannien, samt til de stærke handelsmæssige bånd, der bestod mellem Danmark og Storbritannien. Et skisma mellem Storbritannien og fællesmarkedet ville skabe store vanskeligheder for Danmark. Dette var synspunkter, jeg fandt det vigtigt at fremføre over for den franske præsident.

Det var i denne sammenhæng, at præsident de Gaulle påpegede, at Danmark i en sådan situation kunne vælge mellem at blive medlem af fællesmarkedet med alle deraf følgende økonomiske og politiske konsekvenser eller at blive associeret. Hvad enten Danmark valgte den ene eller den anden af disse løsninger, ville det ikke støde på fransk modstand. Præsidentens videre udtalelser måtte forstås således, at han ved associering tænkte på arrangementer, der muliggjorde opretholdelse af normal samhandel, og han gav udtryk for, at landbruget måtte være med i sådanne arrangementer.

Det, den franske præsident her udtalte, var, at Frankrig, såfremt Danmark var rede til at tilslutte sig fællesmarkedstrak-